

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjatosok
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana,
Njeh čí khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřěw će!

F.

Sserbske njedžělske łopjeno.

Wudawa so kóždy łobotu w Smolerjez knihcizisheczeńni w Budyschinje a je tam ja šchtwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

3. njedžela adventa.

Matth. 11, 2—10.

Praschenje Janowe: „Šy ty tón, kotryž
pschicń ma?”

To je praschenje, kotrež 1. s wulkeje nusy wulhadža,
2. k wulkemu měrej wjedže.

1. Ta nusa, kotraž Jana k temu praschenju nuczi, s teho wulhadža, so wón Jesušeji wjazy njeroshmi. Wón běšče kralej Herodascheji wěrnosć prajil dla jeho hrěšneho njepózcziwego žiwjenja, a Herodasch běšče jeho jateho řadził do twjerdzisny Macharus. Tam wón drje kłyschi wo skutkowanju Šbóznika; ale wón je řebi wustupowanje Šbóznika zyle hinał myřlił. Ğako dohyczet, řebi wón myřlesche, budže Měřiař kroczič psches lud a řudzič hrěšnikow a njeprawnych. Ğaž běšče wón jako pokutny předał wustupił a ludej jeho hrěch porokowal, pokasujo na pschikhadžazeho řudnika, kiž budže s wějetnym łopaczom řwoje huno čiseczič, tak wón nětko tež woczakuje krule wustupjenje Měřiařa pschecziwo wschelafim hrěcham tamneho čaka. Wón řteji na myřli kłowow profety Maleachi 3, 2. 3.: „Šchtó budže pak tón džěń jeho pschichoda pscheczetpicž? A šchtó budže móž wobstacž, hdyž wón řo řjewicž budže? Pschetož wón je jako wohen řłótnika a jako myřlo płokarńicze. Wón budže ředžecž a řchřecž a řlěboro wucziřczič; wón budže te džěczi Levi řjedzič a wuparič jako řłoto a řlěboro; tehdom budža Anjeřej dar woprowacž w prawdosći.” A nětko Šbóznit

czisće druhi pucž dže — pucž miłosće a hnadneho pntanja. Duž je wón řastróžený a s jeho praschenja řeczi hłuboka nusa řhabłazeje wěrný. Ğajke čakař nusy nam tež pschicńdu, kotrež nam tole adventske praschenje do rta kladu. Šsnano řo tež postorkujesch na džiwnych pucžach, kotrež Bože kraleřtowo na řemi řhodži. Štósć posbėhuje hłowu, řhryřtuřowa zyrkej pak tu řteji we wotroczkowskim řchtalcze; čzi hjesbóžni dohymaja, čzi pobožni podleža. Albo tebe tvoje řnutřkowne žiwjenje myřli: přjedny řtejesche ty w čzaku přenjeje lubosće, nětko je pschicšol čzaks řrudneje duchowneje řuchoty, řnutřkowne woliwńjenje, pobrachowanje na radosći nad Božim kłowom, na radosći k modlenju, na řamóžnosći k nutřnosći! Myřli tebi pschicńdže: Njeběšče řnano zyle přjedawřsche žiwjenje řamóřšebanje!? Ty móž hrěcha řhlyńišchu řaczumasch hacž přjedny, podušchaze řkutkowanje řrudoby. Šswěrný řšesćijan něhdy na řmjertnym łožu prajesche: „Tehc Anjeřa wjazy njepytacž, je řlě; ale jeho pntacž a wjazy namakacž njelamóž, je hřšcće hórje.” To řu hodyńy řa Janowe praschenje, pschezo hodyńy hłubokeje nusy.

2. To pak je tón prawý pucž, kotryž Jan w nusy řwojeho dwělowanja nastupi — wón póczele k Jesušeji, řo by řo jeho řameho praschal. A Jesušeji! Wona je dwělowanje, kotrež do řkazenja wjedže: Čłowřska wutroba tu murju, kiž je řhřknořcž mjes nim a mjes Bohom čzahnyła, pschezo wysche twari. Wona drje řo prascha, ale niz Boha. Šnutřkownje je řwjast s Bohom rozřwjasała, wona žane dowěřjenje wjazy k njemu nima.

Bóh luby Anjes chzyl naß psched tajkim spytowanjom swarnowacz! Tajki Jan njebšche. Wón pósczele k temu Anjesej a jemu s tym czescz dawa. Wón wotwodžewa hłubinu swojeje dusche psched tym Anjesom a s tym wusnawa, so ma pschezo hiščeje najwjazny dowěrjenja k temu Anjesej. Wón chze wěrjeć, hdyž tež jeho mēra khabla. A kaž tón Anjes sdaleny wostanje tym, kotřiž chzedža s nim hrajkacz, tak bliiko je wón tym, kiž šu šlamaneje wutrobny. W tym leži krašnoscz jeho adventa. Šhwataj k njemu, praschej šo jeho modlo, podaj šo pytajo do jeho šłowa, mēj šo k tym, kotřiž jeho lubuja a šu jeho bliškoscz nashonili, hacž njebudžesč tež nashonicž, so je khalba teho Anjesa, žehliwy šužoh njewuhašnyč a nałamanu sczinu njedolemicž. Kotřiž k njemu khwataja, šaczuja něšcto wot teho mēra Božho, kotryž wot njeho wukhadža. Ale to šu šame pruhi, do polneho šłóncžneho šwětla hnady wjedže hagle Anjesowe wotmolwjenje Janowym wuczomnikam. Šcht. 4. 5.

Na skutkach Ješufowych je šo Jan postorkował. Še šwojich škutkow, kotrež Janowi wuczomnicy widža, bjerje tón Anjes šwoje wotmolwjenje. To je prawe duschow-pastyrške wotmolwjenje teho, kotryž człowške wutrobny šnaje, hacžrunje wón po šdaczu na Janowe praschenje njewotmolwi. Wón duschu nuts wjedže do wobhladanja a wopominanja šwojeho póbšanja a wona dyrbi póbšacz, so žiwjenške možny wot teho Anjesa runje na šprózne dusche wukhadžaja. To wupraji wón we wotmolwjenju na Jana s jašnymi šłowami. A wón bjerje šwoje šłowa je šłowa Božeho, na kotrymž Jan šteji. Tón muž s krtym pohladanjom na pošledni wulki advent teho Anjesa dyrbi widžecž nawuknyč, šctož je pschemidžak, so šwjaty Bóh hagle šwoje huno wuczšiczi, hdyž je jeho hnada doškutkowała a czy šu šo šami jako plumny wupokasali, kotřiž jeho šmilnoscz njerodža. To je wubudženje na Janowe šwědomnje w hodžinje jeho šłabosče, so by tež wón nawuknył: „tu šczerpliwoscz našeho Anjesa ša našču šbóžnoscz“, a „so njebychmy podleželi, dyrbi hnada s nami byč.“ My njewěmy, hacž je Jan pschi šwojim pohóršku wostał. My pał šo nadžijamy, so je wón džimnu prawdoscz Božu w Šhryštušu póbšal a šwoju šbóžnoscz namakał w tym, kotryž njeje pschischol, so by šwět šudžil, ale so by šwět psches njeho šbóžny byl. Jeho poniženje šjewi nam tak krašnje: „Šhudym budže evangelijon předomany.“ Šhudži dyrbimny psched nim wschitzny bywacz a wostajicž wschitko wołanje po šudženju ša naß a ša tych šwojich, kaž je naß w Šhryštušu czělo šczinjeny evangelij wo hnadže Božej, kotraž naß pyta a nad nami džěta, naß wušwolita je bjes našcheje šaklužby a naß džerzi w šlubje našeho wušwolenja Šhryštuša dla pschi wschěch našchich hrěchach a wulkej šłabosczzi našch jenicžki, ale tež našch wěšty mēr. Wschitko pohóršchenje pscheměni šo do khaljenja, hdyž my jo nashonimny, so budže nam šhudym evangelijon předomany, hdyž my nashonimny, w Šhryštušu namakamy žiwjenje a wišeho došcz, wješele a mēr, kotryž šwět dacž njemóže. Potom bywa to šo praschaze „Šny ty?“ k wy k zemu: „Ty šny!“ a wschitko pschihotowanje adventa šjednoči šo do nutrneho: „Šój a džerž šwój advent w mojej wutrobje!“

Šamjen.

Kšchiž.

Dom šo nješu s kšchižom šwojim
A wěrjazemu štablešku,
Anježe Ješu, ša tobu,
Pošhlujuj mje s kšchižom twojim,
So bych, kaž šy pschitasał,
Tež tón mój rad na šo brał.

Kač tež chzyl tu derje pobycž
A pucz nam'facž do njeja
Bješe šylšow, bjes kšchiža?
Krony njem'že ničto dobyčž,
Kiž tu njeje wojował
A pod kšchižom šbitny štał.

Pokorjenje, poniženje,
Ššylšowanje, štyškanje
Něka pucz, kiž horje džě,
Potom pschišdže powyšchenje,
Šbóžne šwětlo po tej czmi,
Paradis po puščini.

Tak šny šam, ty Boži šwjaty,
Něhdy w šwojich człowškich dnjach
Pluwał w šylšach, tyšchnosczach,
S kšchiža k paradisej wšaty,
Šny dom šchol do krašnosče,
Šdyž bě nimo čžerpjenje.

Bych-li s teje wěry panył,
Derje by mi njebył,
Niz minutki rucžišcho
Njebych s mojom kšchiža czahnył,
Ale Boha rošhěwał
A mój trošcht šej šakšpał.

Ššamoprawdne moršotanje
S Bohom jenož roškorja,
A wutraczu mój poššabja,
To nej' žane dowołanje
Božej' lubej' pomozny —
Ně, ja nješu šczerplivy!

S kšchižom na ramjenju rady
Wotšal hicž, duch pschšwoli,
Děpie budže w Šalemi,
Wšmi mje bóršny jeno s hnady,
Ješu, k Tebi, ša tobu,
So tam šbóžny docžahnu.

Handrij Zejleř.

Kak Bóh šwječjenje šwjateho dnja žohnuje.

W jendželškim měšče Bathu bě psched něhdže 65 lětami truhar, s mjenom William Nied, živy. Wón bě we šwojim powołanju pilny a šo na njo wusteješche. Duž měješche wjele pschštupa, a dofelž ludžom, kotřiž k njemu šhodžachu, derje pošlužesche, jich licžba s kóždym lětom pschibjerasche. Nied měješche pschi tym dobru šaklužbu, a dofelž bě pschi tym mērnje a porjadnje živy, šebi rjany pjenješ nalutowa, kotryž dyrbjesche jemu, kaž wón mērjesche, na štare dny abo w čžahu šhorosče k pomozny byčž. Še šwojej žonu wón špolojne mandželštwó wjedžesche, a jeho šti džěczi běču pěne

a derje radžene. S jenyum słowom, pola njeho bě swonkownje wscho w dobrym rjedze. Seho řuhodža řebi jeho wařachu a czeřčachu a mějachu jeho řa řbořowneho cřłowjeka.

Nařch truhar něfotre lěta dolho řanu řyrkej wopytał njebě. Njedźelu a řwjate dnj dopořdnja dyrbjeřche ludřom brodu truhacř a mějeřche ř tym hacř do přchipořdnja ruřy pořnej dźěla. Bopořdnju pał cřyřche teř mēr a wjeřele mēcř, fotreř bě po řwojim mēnjenju ře řchēřčđnjowřkim dźělom a prōžu bohacře řařluřil. Seho řona bě ř nim jeneje myřle. Wona řo dřen wote dnja w hořpodařřtwje drējeřche. Duř cřyřche řebi lubu njedźelu řa to wodynjenje a wjeřele popřhecř, a wobaj mandželřřaj řebi teř to wřacř njedatřtaj. Tał bēřchtaj lěta dolho hromadře řiwaj byłoj. Wodlitwy njebēřchtaj ani cřitaloj ani doma hromadře řpēwakoj. Dřerř řo ř prawu a njeboj řo niřoho! to bē, kař prajēřchtaj, jeju heřlo. Přchi tym pał řo řa dobreju řchēřčđjanow dřenřēřchtaj, a byřchtaj jara řa řlo wřaloj, hdy by řebi nēchto řwēricř cřyřł, nad tym dwēlowacř.

Nař njedźelu nařch truhar nimo řyrkwje dźēřche. Durje Bořeho doma bēchu wotewřene, a předarjowemu hłořej řo wonka lořko řrořymicř đa. William Ried je hiřom cřařto přchi řwojich njedźelřřkich řhodacř nimo řyrkwje přchřřchol, bē pał, dofelř řaneje řhwile njemējeřche, rucře đale řhwatal. Dřenřa pał — wōn řebi njemōře wułořicř, kał řo to cřini — dřenřa cřuje, kał jeho nēlařřka mōř do Bořeho domu cřehnje, řo by řebi řhromadřenřch řemřherjow ř najmjeřřřcha trochu wobhladal. Wōn teř woprawdře do řyrkwje řtupi. Duchowny runje na woltarju řtejo wotdźēlenje ř biblije cřita, wo kotrymř cře přēdowacř. ře to 2. Mōřř. 20, 8—10: „Spomā na řabat, řo by jōn řwjecřil. řchēřč đnjow dyrbiřch dźēlacř a wřchřřto řwoje dźēlo řcřinicř. Ale ředny dřen ře řabat teho řnjeřa, twojeho Boha, na kotrymř njedyrbiřch řane dźēlo dźēlacř.“

„Haj, haj“, nařch truhar řyle ř cřicha ř řebi praji, „to bē přched wjele řtow lētami řyle derje mōřno, tola dřenřa to wjazy njēndře.“ Wōn cře řařo ř řyrkwje a po řwojim pucřu đale hič. Tola jemu je, kař by jeho nēchto na tutym mējeře dřenřal a jeho njepuřchcřil. Tał đha přchi řebi myřli: „řřym woprawdře wēřipny, řchto budře duchowny wo tym rēcřecř“, řydnje řo w Bořim domje na prōřđne mēřřno a ředřbnje pořluřha. Duchowny ř jařnyimi a ř přchepořařazyimi řłowami rořetaja, kał dyrbi řchēřčđjan řwjaty dřen řwjecřicř a řařke řohnowanje na tym wotpocřuje. Wōn pał teř ře wřchēř řhutnořcřu přched tym warnuje, Bořu řluřřbu řakōmdřicř, a řrudne wobřtejnořcře tajřich ludři wopiřuje, kotřř řebi jenoř na to myřla, řo bychu po mōřnořcři wjele pjenjeř đobřli a wjele wjeřela wuřiwali.

William Ried bē ř wulfej napjatořcřu a druhdy ř njemēnořcřu hacř do řōnřa přēdowanja pořluřchal. Bōtom wōn ř řyrkwje won řhwatařche. Njeřch teř ludřo na njeho njēřcřerpnje cřařaju, wōn řo dřenřa řaneho dźēla đōřřnyčř njemōře. řodřiny đolho wōn wokoło bľudřēřche, tola ř řanemu wēřřtemu rořřubej njepřchřndře. Wōn řo domoj wrōcři. ř cřicha a ř mērom wōn řa bľidom ředřeřche. Seho řona a dźēcři řebi wułořicř njemōřachu, cřeho đla je nan dřenřa řyle hinařřhi hacř hewał. Seho mandželřřka řana řo řtarōřcřiwje prařchēřche, hacř je jemu nēřchto řwadřřlo. Wōn rucře a ř řrōřka wotmolwi: „Nē!“ řewał pał řaneho řłowcřřka njepřaji. řdyř bē wobjed nimo, wōn rucře řtaře a řo wotřali. Seho řařo won do Bořeje natury cřēřjeřche, hđřeř mōřēřche řo řyle do řwojich myřłow ponōricř. řakle pořđře wjecřor řo wōn wrōcři. Seho řona bē na njeho ře ředřenjom cřařala a njepřchēřřa nēřko jeho prořřecř a řo prařchecř, đoniř jej njewupowjeda, řchto jeho řchēřche a cřřřchēřēřche. Wona řpyta, tał derje hacř to mōřēřche, jeho řmērowacř; tola jej řo to radřicř nochřyřche. řřłowo: „Dy njedyrbiřch řane dźēlo dźēlacř“, bē jeho wutrobu a řwēđomje řrečřřlo.

Wot teho cřařa přchřndře řa truharja hiřchēře wjele řyřchřnyřch řodřin a dnjow, přjedy hacř řo rořřubđi, njedźelu niřomu wjazy pořřluřowacř, ale řo wřchēho dźēla řđerřecř a řwjaty dřen na prawe wāřchņje řwjecřicř. Wocřařacř wřchāł dyrbjeřche, řo budře řo jeho rořřubej wjele řadřēřłow napřchecřo řtajecř a řo budře jemu wjele woporořo přchřnjēřč dyrbječř.

Mořřzemny tu přchēřpřacř, hacř je William Ried ře řwojim wāřchņjom prawy pucř wuřwolil a pořřupil. řchtoř je wōn cřinił, njetrjeba druhim řchēřčđjanam ř přchřřładom byčř, po kotrymř bychu řo řłōřowacř dyrbjeli. Nařche wot řpocřatka hacř do řōnřa řyle wēřne powjedařcřřko nam jeno pořařuje, kał Bōh řwjecřenje řwja-teho dnja řohnuje.

Nařch truhar řwōj rořřub do řřřřka řtaji, hacř runje jemu jeho mandželřřa řařo a řařo wotradřowāřche, a jeho přchēčřelřřtwo řo prōřowāřche, jemu njerořom a řchřłōđnořcř jeho přchedewřacřřa đo-pořařacř. Wōn ludřom, ř njemu řhodřazyřm, ř wjedřenju đa, řo jim řenje wjazy njedźelu brodu truhacř njebudře, đofelř ma to řa cřeřři hřēř. řle řcřēřhwři, řo rořřmi, njewuwořřachu. řudřo tule powjēřč na jara wřchelake wāřchņje přchřřjachu. Džēł ř nič truharjei ř hřubřym řwarijenjom a hanjazyřmi a řchēčřřpazyřmi rēcřemi wotmolwi. Drusy řytachu jeho ř přchēčřelřnyřm powucřenjom na druhe myřle přchř-njeřč. řařo drusy jeho wobřarowachu abo wuřmēřchowachu. řōnř pał bē pola přēřřchřich kař pola pořředniřchřich řōn řamy. ředny po druhim pomařu wuwořřa, đofelř řadachu, řo by řo jim runje kař w řyđřenju teř njedźelu pořřluřowalo, a dźēchu ř druhemu truhar-jei, kotryř bē řich řadanjam a přchēčřam bōle ř woli. ř řrōřka, řēđma, řo bē řo řchřwōrcř lēta minřlo, bē William Ried wřchōn přchřřřup řhubil, přchēř kotryř bē hacř đotal đobru mřđu mēł. řenoř matrořojō a dźēlacřerjo, kotřř cřyřchu řař w řyđřenju hľadke wo-bľicřo mēcř, do jeho truharņje řhodřachu, a teř ř nič řich wjele wuwořřa, hdy řu njedźelu řačřřnjenu nadeřđřechu.

Đlēřřchi cřař njebēchu řrudne řcřēřhwři hiřchēře jara cřucř; wřchāł bē řebi Ried řhēřro hromadřu pjenjeř nahromadřil, kotreř dyrbjachu jemu w cřařu nuř ř pomōřy byčř. Tola nalutowany pjenjeř přchēřo bōle a bōle wotebjerařche a bē řłōncřnje řyle přchēřrebany. řhudy truhar dyrbjeřche ře řwojei řwōjbu druhdy hľodu tradacř a na řwōj dom pjenjeřy pořčřowacř. Đaň, kotruř bē nuřowany řa to đawacř, jeho wobřtejnořcře hiřchēře pohōřřchi. řřim bōle đolh rořčēřche, cřim wjēřřha bu nuřa w domje cřeřřko pruhowaneho muřa. ř to njebě jenicřřke bēđřenje, kotreř mējeřche přchēřracř: Seho řnacři a přchēčřeljo jemu porokowachu, řo je řebje a řwoju řwōjbu přchēř řwoju řařakłōřcř đo njēřbořa přchřnjēřł. ře řame porokř wōn teř w řtarōřcřřiwņmaj wocřomaj řwojeje mandželřřeje a na bľēdyřch wo-bľicřach řwojich dźēcři cřitařche. řo bēchu hōřze a cřeřřke dnj, kotreř mējeřche wboři Ried tehdy wobřřacř.

řłōncřnje wēřicřeljo, kotřř njedřřiwajo wřchēho cřřřchēřenja a pominanja řanřch pjenjeř đořřacř njemōřachu, řcřēřpnořcř řhubichu. Nařchemu truharjei dom přchedachu a jemu řřoro wřchu nadobu ře-brachu, řo bychu ř wuřbyřřłowanņmi pjenjeřami đolh řaplacřřli. Ried řebi na to hujjenu pinzu, ř napřchecřřa Bathyřeje pōřřowņje leřazu, wotņaja. řubjena a řnadna bē nadoba, kotruř bēchu jemu wo-řtajiłi. řřnadna a řchpatna bē řařřluřřba, kotruř we řwojim nowym řtatokř nadeřđře. řenoř niřy řchpatni ludřo po cřēmnyřch řřhodach đele řhodřachu. Duř mējeřche truhar jara mało đolhđow, a jeho řona a dźēcři dyrbjachu řo řami prōřowacř, řo řebi ře řwojřmaj ruřomaj wřchēđny řhľēb řařřluřachu.

(Přchřchodnje řłōncřenje.)

Wřchelake ř bľřřka a ř đaloka.

— We Wochōřach je řo njedźelu 29. novembra ř. řchwjela jařo nowy řarał řapokāřal. Wōn je rođřený ř Đelņeje řuřřyřy.

Bóh zohnuj jeho duchowpastyrské skutkowanje we Wochožanskej wošadze. S dobom móžemy tež lubym Šerbam i radošču sjewić, so je šo sariske město we Wulkim Barzowje, kotrež běšče šo i woteńdženjom knjesa fararja Scholty do Wulkich Šdžar wupróšdilo, nětko šašo, hdyž je nimale $\frac{3}{4}$ lěta wošpocžene bylo, šašo wobšadziło. Knjes duchowny, i Šólsteje rodženy, je šo ša fararja do Wulkeho Barzowa powołał a wón je šlubil, šo budže Šerbam šerbiski předomacž. A wěšo tole šlubjenje jemu czežko njebudže dofonjeć, wón budže i lohkej prózu jako rodženy Polak tež našču šerbisku rěč nawuťnyč.

— Biblijski pucznik, wot knjesa fararja em. Šakuba šestajany, je hotowy a šo w tym tydženju do wschitkich wošadow rosješče. Šsobustawy lutherškeho knihowneho towarštwia jón darmo dostanu a móža šebi jón pola šwojeho knjesa duchowneho wotewšacž. Biblijski pucznik pak je tež ša tajšič, kotřiž šobustawy nješšu, pola knjesow duchownych ša 15 np. dostacž. Šubi Šerbja! w biblijskim puczniku macže šwětku pruhu i droheho Božeho šłowa ša šoždy džěń lěta. Wón šlušča do šoždeho šerbiskeho doma!

— We Šuczanskej wošadze šmėje šo wot 11—13. dezembra šyrkwinska a škulšta wšitazija pišes knjesa šuperintendenta Šuringa i Šojerez.

S Draždžan. Šańdžena njeđžela 2. adventa bě ša tudomnych Šerbow wožny džěń. 60 lět běchu šašče, šo šo we šłownej šyrkwi tuteho šralowškeho města šerbiske ewangeliške Bože šlužby šažožichu. Šerbiske towarštwu „Šžornobóh“, kiž narodne šmyšlenje šdžeržecž pyta a šerbiski špěw haji, bě š wušnamjenjenju jubilejnych šemschenjom předařski stol w šchiznej šyrkwi rjenje wupyščiło, kaž tež šynomaj nješapomniteho šažožerja, š. fararjeje em. Šakubeje w Šudyščinje a dwórštemu radžiczelej profesšoreje Šakubeje w Draždžanach džakowny telegram poščalo. Šemscherjom pišči Božej šlužbje bě šo tak wjele šešče, šo te 500 čžiččžannych šhěrlušchow ša wšchěch njeđžahachu. Šež i Šaloka, kaž i Šreiberga a Šudyščina, i Širny a Šchaza běchu šo lubi hoščžo šešchli. Špowjednych šu 153 licžennyč. Šapjata nutrnoscž knježejšche mješ poščucharjemi, hdyž jim lic. theol. Šencž i Šetliž špowjednu wučžbu, šarať Šomaschka i Šudestez pak šwjedženške předomanje džeržejšche. Šuchu wutrobny hžžo šapšchimnjene, hdyž šašo w macžernej rěčži adventške šhěrlušche pišes tu wulku, šrašnu šyrkej ššincžachu, dha bě šemscherjam, kaž bychu na horje štali, hdyž wrócžžo hładajo wopominachu, šchto je Boža hnada w šańdženych 60 lětach nad nimi čžiniška, a šať je Boža luboscž jich pytała.

Šež přjedny hžžom běchu šerbšžy šynojo a džowšči won čžahali do zušby. Šoni běchu pišchžo pytani a čžeščženi jako pilni a špróžniwi, šprawni a šwěrní. Šež wonkach ša Draždžanami bě šon mały šerbiski lud derje šnaty a lubowany jako šajki, kiž nješuwšawajžy šwoje džělo dofonja, ale wjele radšcho hšchčže šwoje ružy šthluje a šwoje kolena šhibuje w horžnych modlitwach pišchd šwojim Šohom. A tola bě něhdy šuton šerbiski lud w zušbje wbohi a wobžarowanja hódny lud. Š zušbje drje bě wjetšča mšda hacž domach namacž, ale žane Bože šłowo w lubej macžernej rěčži, a nělotryžkuliz je drje i tuteje zušby bješ narodneho duchepastyrštwu na wěčžnych šubkach šhudschi šo domoj wrócžil, hacž bě won čžahnył. Š žylym wulkim mješče njebě tehdy žana šyrkej, kiž by šo Šerbam wotewšala, a žadny woltať, hdyž by šo jim, kaž domach, Bože wotšasanje ššičžalo. Šo běchu tola jenož šrijódk i Božeho šhlěba, i škotrnyž dšrbjachu šo Šerbjo w zušbje špokojicž. Šchžychu woni šwojemu Šohu po šwucženym domjazym wawšnyju šlužicž, potom dšrbjachu še šwojej šerbškej bibliju w ružy do šwojeje šomorški hieč abo i tych modleřškich knihow šwoje natwawjenje pytačž, kiž bě macž šyneje abo džowžy do woteńdženja do

šchiznje pošožila. Ššoncžnje pak, nětk pišchd 60 lětami, je nowy advent tež ša Draždžanškich Šerbow pišchšchol. Šod wjedništwom teho wjeršchneho a wšchhomóžneho Šoha, kiž niž jenož šoft a wětry wodži, ale kiž runje šať žyle ludy w ružy ma, je powyšchuje a ponižuje, jim wumrjecž dawa a je š žiwjenju šbudžuje, pod Božim wodženjom šběhny šo we Šužžy šerbški lud a wobrocži šo pišes šwojich poščlow na šameho šrala i tej proštwu: Štarajče šo ša našče džěčži w zušbje, šo by šo jim šerbšžy předomalo, kaž šo nam domach předuje; a hlej, šchtož běchu šhžazy w běhu čžahow wocžokowali a pošžadali, šo ššoncžnje dopjelni. Ša dnju 2. adventa 1848 přěni šrocž i wšhšojše wěže šchiznej šyrkwe wulke šwonny Šerbow do wošebiteje Božej šlužby pišchepšchowachu. Ša šlěžy pak šteješče šon muž, kiž je š žohnowanju našchego luda pišchitym grat w Božej ružy byl a še žadnej duchepastyrškej luboscžy šo wo našč lud w rošpřoščenju štaral, Šohuwěr Šakub, šarať Šichališkej wošady. Šišes šwoje předomanje wón wutrobny šwojich na šhžaz poščucharjom šať šapšchimny, šo šłób po Božim šłowje w macžernej rěčži wjazy bješ špokojenja wotšacž njemóžejšche. Šańdženu njeđželu běšče nětk hžžom 240. Boža šlužba, kiž ewangelišžy Šerbja w šchiznej šyrkwi šwjecžachu.

Šwjele šu woni šhonili w tutym dołhim čžahu. Šerbja šu šobu šlakali na šamnym nješbožownym dnju 16. mašeho rōžka 1897, hdyž šo šchizna šyrkej i wohnjom ššahy. Šoni mješachu šwoju hospodu pak tu, pak tam, ale hdyž šo šchizna šyrkej i šłomjenjom a rošpadankow rjenišča šběhny, šacžahnychju tež Šerbja šašo do njeje, a šať hušto šu woni nětko tež tu hžžom šwoje wješele šebi šwjecžicž a šwój šchiz w šchiznej šyrkwi šebi pošłóžicž dali.

Šaž je še šapšštom widžecž, je licžba špowjednych a šemscherjom něhdy wjetšča byta, hacž nětk hžžom dlějšchi čžah. Ššnadno šelko Šerbow wjazy do zušby njewucžahuje, kaž něhdy. Ššchaf je domach i wjetšča džěla doščž; ale hacž drje tež šajžy nješšu, kiž tutych šemschenjom šo pišchžo hšchčže šdaluja. Šara šnadne je wobdželenje i wojeřškeho luda a tola je wjele Šerbow w Draždžanach mješ wóšštom. Šdyž tež šo tute šemschenja we wóššom nowinach i džěla wošpjet woššewujuja, šu tola pišchžo hšchčže tež šajžy, kiž čžaha doščž wo nich nješhonia. Štari ludžo huščžišcho nowiny malo čžitaja. Šeho dla je žyle nušne, šo wšchizny knježa šerbšžy duchowni radšcho dwójžy hacž šunšrocž čžah a město Božich šlužbow štajnje w šyrkwi wošadnym ššewja a wšchěch šwěrnnych štaršchich prošča, šo bychu šwojim džěčžom a šnatym, kiž šu w Draždžanach a wokolnje we wóšštu, šlužbach a šaštojšštwach, powješčž dali a jich š wopštej šerbškich šemschenjom pošhonywali. Šrunje šať pak čžžyl šoždy šwěrnny pošožny Šerb w zušbje šwojich šnatych napominacž a pišchepšchowacž. Šdyž šmy w šerbškim šemschenju šwoje šhěrlušche šanowšcheli, njeje kaž bychmy domach pošbyli? Šdyž šmy ša Božim šłidom še šwojim ludom ššecželi a Božu hnadu doššawali, nimamy žohnowanje hšchčže wjetšche, hacž hdy bychmy w čžichej modlitwje šo domach poššaknyli pišch štaršchškim rowje? Šudž šoždy šať šmyšleny a šwěrnny, kaž šamna šemscherka, kiž pišchd šyrkwiny mi durjemi pišch džělenju šo wušna: Ša šhodžu tu nětk na wšchě 20 lět, a hdyž tu šunu wjazy nješudu, potom drje šym i teje šchiznej šyrkwe do teje wšškazeje doššchla.

Šať niž wrócžžo, ale do přědka w Šešufšowym nješnje. —

„Šombaj Šóh“ njeje jenož pola knjesow duchownych, ale tež we wšchěch pišchdawarňjach „Šerb. Nowin“ na wšach a w Šudyščinje doššacž.